

LÀM NHÂN CHỨNG TẠI GIUDÊA VÀ SAMARIA

(Cv 8:4-12:25)

Bách hại đã làm cho Kitô giáo lan ra khắp nơi. Nếu bạn biết chắc là ở tại quê nhà bạn sẽ mất mạng nhưng nếu ở làng khác hay vùng kế cận bạn được an toàn thì bạn có trốn đi qua làng khác hay vùng khác không? Đây là câu hỏi mà các tín hữu của Giáo hội tại Giêrusalem phải đặt ra cho mình. Các nhà lãnh đạo Do Thái giáo nghĩ rằng họ thực thi ý Thiên Chúa khi cố gắng xóa sổ Kitô giáo bằng việc giết các Kitô hữu. Đó là việc Phaolô đã làm: “Về phần tôi, trước kia tôi nghĩ rằng phải dùng mọi cách để chống lại danh Giêsu người Nazarét” (Cv 26:9).

Thực ra Phaolô đã bắt đầu lan truyền phúc âm từ lúc đó nhưng ông không biết. Ông nghĩ ông đã tận diệt Kitô giáo (Cv 8:3), nhưng thay vì vậy ông đã làm cho nó lan tỏa ra. Hãy cười khi bạn nhìn thấy bất cứ ai chống lại Kitô giáo. Bách đạo luôn làm Kitô giáo lan tỏa ra giống như gió làm đám cháy lan nhanh. “Vậy những người phải tản mác này đi khắp nơi loan báo lời Chúa” (Cv 8:4). Đây là sự thực suốt mọi thế kỷ từ khi Chúa Giêsu sống trên trái đất.

Đây là lý do đầu tiên phúc âm được loan truyền. Nhưng mệnh lệnh nào các môn đệ đã nhận? Thưa “Hãy đi khắp thế giới để loan báo phúc âm”. Bao nhiêu người Chúa đã huấn luyện để làm việc này? Thưa mười hai người mà một trong số đó đã bỏ Ngài.

Vậy mà, ở đây mười một người còn lại ngồi tại Giêrusalem còn “khắp thế giới” thì đang cần được nghe phúc âm. Cuộc bách hại của Saolô, giống như bất đồng ngôn ngữ tại tháp Baben, đã phân tán Kitô hữu ra khắp thế giới. Sự hèn nhát không thúc dục họ chạy trốn, bởi vì tất cả mọi nơi ta thấy họ rao giảng phúc âm.

PHILIPPÊ, NHÀ TRUYỀN GIẢNG PHÚC ÂM

Philippê (không phải tông đồ Philipphê), là một trong bảy người được chọn làm phó tế (Cv 6:5), là nhà truyền giảng phúc âm. Ông định cư tại Samaria vì cuộc bách hại. Chúa Giêsu nói, “Người sẽ là chứng nhân của ta... ở Samaria”. Philippê rao giảng Đức Kitô. Rất nhiều người theo ông trong công cuộc phúc âm hóa của ông. Nhưng Chúa gọi ông bỏ công việc thành công của mình và “Đứng lên, đi về hướng nam, theo con đường từ Giêrusalem xuống Gada; con đường này vắng” (8:26). Philippê vâng lời và rời đi, trên đường ông gặp một người xứ Êthiopia. Bạn có thể nói “đó là chuyện tình cờ”. Khi bạn nắm trong ý định của Thiên Chúa, các sự việc không xảy ra tình cờ. Không một người bạn nào đi ngang qua đường của bạn bởi tình cờ. Không có niềm vui nỗi buồn nào xảy đến trong đời bạn nếu không có phép của Thiên Chúa.

Câu chuyện này gợi lên một câu hỏi là phương pháp nào có kết quả rộng lớn hơn: giảng về Chúa cho một đám đông hay cho một người? Một vài người nghĩ rằng lôi kéo chỉ một người mỗi lần cho Đức Kitô là một tiến trình chậm chạp, hãy nghe điều này.

Giả sử hôm nay bạn là một Kitô hữu duy nhất giữa 230 triệu người. Hôm nay bạn lôi kéo được một trong 230 triệu người về với Chúa. Và ngày mai mỗi một trong hai người lôi kéo thêm được một người nữa về với Chúa. Rồi mỗi một ngày kế tiếp mỗi một trong bốn người lôi kéo được thêm một người về với Chúa, thì tám người sẽ được hơn một tiểu đội người tin Chúa. Đây là con tính chính xác là nếu mỗi một Kitô hữu và một Kitô hữu mới mang được một người về cho Chúa Kitô một ngày, thì bạn có biết bao nhiêu lâu thì có 230

triệu Kitô hữu không? Chưa tới một tháng ghen bạn! Có lẽ lớp này nên thành lập câu lạc bộ K.M.N, nghĩa là mỗi người Kéo Một Người về cho Chúa. Đây là phương pháp Đức Kitô chiêu dụ các linh hồn.

Không nghi ngờ gì người mà Philipphê cải đạo đã loan truyền phúc âm tại Phi Châu. Không có gì chứng minh rằng trước đây Phi Châu đã biết hoặc nghe về Con Thiên Chúa. Vì thế qua biến cố người Êthiopia trở lại này, Phúc âm đang trên đường đi đến tận cùng trái đất.

SAOLÔ

Chính tại cái chết của Stêphanô mà chúng ta lần đầu tiên được nghe nói đến Saolô. Có vẻ như cuộc tử đạo của Stêphanô đã đốt cháy người bách hại Giáo hội này. Saolô bị lương tâm cắn rứt. Ông biết ông sai lầm, nhưng ông không bỏ cuộc. Đây là lý do tại sao Chúa Giêsu bảo ông trong thị kiến rằng “Đá lại mũi nhọn thì khôn cho người!” (26:14).

Ông làm thiệt hại cho Giáo hội biết bao nhiêu! Một người càng thông minh và lý do càng cao bao nhiêu, thì người ấy càng gây thiệt hại bấy nhiêu khi họ bị Satan cầm lái.

Câu chuyện trở lại của Saolô là một trong những biến cố chấn động trong lịch sử. Ông là một người “hăm hăm đe dọa giết các môn đệ Chúa” (9:1-2). Rồi chúng ta thấy ông rao giảng trong các hội đường rằng Đức Giêsu là Con Thiên Chúa (9:20).

Tại từng bước của ba cuộc hành trình truyền giáo của ông, Phaolô làm cho ý định của Đức Kitô thật rõ ràng không thể nhầm lẫn. Không nghi ngờ gì Phaolô giữ một vị trí quan trọng nhất trong tất cả các nhân vật trong Tân Ước. Ông trở lại và được chính Đức Kitô phong cho làm tông đồ. Chính ông được Đức Kitô ban cho sự mặc khải về chân lý đầu tiên, và qua ông Đức Kitô ký thác giáo thuyết về Giáo hội. Phaolô được gọi đến với dân nào? Thưa, Ông là tông đồ Dân Ngoại như Phêrô là tông đồ của dân Dothái.

PHÊRÔ

Phêrô đã làm gì từ sau Lễ Hiện Xuống? Không phải điều một người tin nhưng là điều người ấy làm mới đáng kể. Đức Kitô bảo Phêrô rằng ông sẽ là nhân chứng. Phêrô giúp khởi công xây Giáo hội, làm phép lạ, rửa tội hàng ngàn người. Công việc của ông làm ở giữa dân Dothái.

Bây giờ chúng ta thấy ông ở nhà ông Simon thợ thuộc da (Cv 10:5-6). Thiên Chúa đang chuẩn bị để chỉ cho Phêrô biết rằng phúc âm là cho cả Dân Ngoại lẫn dân Dothái (Cv 10:9-16). Bức tường cao của sự khác biệt tôn giáo giữa Dân Ngoại và dân Dothái phải được dỡ bỏ. Phêrô là người mà Thiên Chúa dùng để san bằng nó. Đức Kitô sẽ xây một Giáo hội và Ngài muốn cả dân Dothái lẫn Dân Ngoại trở thành tảng đá sống động của cái sẽ được thiết lập (Êphêso 2:20-22).

Trong ngày Lễ Hiện Xuống, Phêrô đã dùng “chìa khóa nước trời” được trao cho ông để mở cánh cửa phúc âm cho dân Dothái. Trong khi Phaolô đang ở Tarsus, thì Phêrô ở trong nhà của Cônêliô tra chìa khóa vào ổ khoá ngăn Dân Ngoại và mở nó ra (Cv 10:1-48). Ngày nay thành kiến về chủng tộc thế nào? Bạn có nghĩ rằng việc Chúa bảo Phêrô làm (10:14-16) là việc dễ dàng không? Giáo hội ngày nay đang làm cái gì?